

षष्ठे सौत्रं धातुमाहः तत्त्वते भावे क्रुञ्जप्रते इत्येव ।
शतन्नाते क्रुञ्जः इत्यत्र किनि नजोपाभावे न निपातकल्यना
क्रुञ्ज्य लोपे स्मैपे च क्यां परः अक० सेट् हत्तायुधः ।
क्रुञ्जाति अक्रुञ्जीत् कुक्रुञ्ज्य अयमपाणिनीयः
क्रुञ्जु त्रिं क्रुञ्ज-उन् वेदे पृष्ठो० । सर्वत्र क्रुञ्जशोले “क्रुञ्ज-
मां वः सिन्धुनिरीरमत्” कृ० ५५३६। “क्रुञ्जः सर्वत्र
क्रुञ्जशीलः” भा०

क्रुञ्जु मुका पु० क्रुञ्ज-उक्त वेदे पृष्ठो० । गुवाके “क्रुञ्जकमपि कुर्यात्
एवा वा अग्नेः प्रिया ततुः यत्क्रुञ्जकः” तैत्ति० ५१०६। ५५३७
क्रुञ्जश रोदने अक० आह्वाने आकोशे च सक० च्वा० प० अ-
निट् । क्रोशति अक्रुञ्जत् । चुक्रोश क्रोच्यति । क्रोषा
क्रुञ्जः क्रोशन् क्रोशः क्रोशनः क्रोषुः । “रसन्नरण्या-
न्यां सायमक्रुञ्जदिति मन्यते” कृ० १०१ ४६।४ “ठहडद-
न्ति अदिरेण मन्दिनेन्द्रं क्रोशन्तोऽविद्वना मन्त्र” कृ० १०१४।४
४ “एव क्रोशति दायू हस्तं शिखी प्रतिक्रूञ्जति” रामा०
अयो० ५६३० । कर्म्मणि क्रुञ्जते अक्रोशि “इतिक्रुञ्जा-
क्रुञ्जशत तेन केतकम्” नैष०

अत्याद्युपदर्गां॑ परस्तु तत्तद्वायाम्युक्ते रोदनादौ
क्रुञ्जु+दयायाम् अतुरोदने च सक० । अनुक्रोशा (दया) “न
तायुमनुक्रोशन्ति चितयोभरेषु” कृ० ४।३८।५ “कि-
मतुक्रुञ्जश वैकल्यसुत्पादयसि भेदनघ !” भा० अनु० ५३०
आ०+अप्रियकथने सक० । “शतं ब्राह्मणामाक्रुञ्जश चतियोदण्ड-
मर्हति” मनुः । “प्रत्याक्रोशेदिहक्रुञ्जः” भा० अनु०
४६३२३० । “आक्रुञ्जः पुरुषः सर्वं प्रत्याक्रोशेदनन्त-
रम्” भा० व० १०१३० । “हा प्रिये ! कासि नष्टासि
व्याक्रोशन्नपतत् चितौ” रामा० आ० ८६३०
उद्दृ+उच्चेराह्वाने सक० “उद्दक्रोशन् स पाण्डवान्” भा०
आ० ७४८३० । उच्चेरोदने च अक०

क्रुञ्जशन् पुंस्त्री क्रुञ्जश-क्रन्पि॑ । पृथगाले उच्चल० स्त्रियां
डीप् रसालादेशः क्रुञ्जरी । [ताप्रिये शत्राह्वते च त्रिं ।
क्रुञ्जश न०क्रुञ्जश-भावे क्त । १रोदनरवे । कर्म्मणि क्त । २क्रुञ्ज-
ज्ञा उ० क्रुञ्जवत् । क्रुञ्जति अक्रुञ्जीत् चक्रोड “तस्य रेतः परा-
यतत् तदग्निर्योनिनोपाग्न्हादयसा तदक्रुञ्जयत्त त्रुञ्जामानं
गवि व्यदधत् तद्दद पयः” मृतिः ।

ऋ र त्रिं कृत-रक्त धातोः क्र० । १निर्दये २कठिने अमरः
३हेसके ४उच्चे च मेदिं । “तस्याभिवेकसंभारं कल्पितं
क्रुञ्जनिश्चया” रवुः । “तस्याभुपायाः सर्वेनः क्रुञ्जे
प्रतिहतक्रियाः” कुमा० “दृढकारी स्तुदृढीतः क्रुञ्जाचा-

रैरसंवस्तु” मनुः । तस्य भावः षज्ज क्रौञ्ज॑ न०, तत्त्व-
क्रूरता स्त्री, त्वं क्रूरत्व न०, निर्व्यत्वे हिंसने काठिन्ये
उयत्वे च । “ओजोऽथ युम्भु॑ विषमः समश्च क्रूरोऽथ
सौम्यः पुरुषोऽङ्गना च । चरस्यरद्वात्मकनायधेया भे-
षादयोऽभी क्रमशः प्रदिष्टाः” दोर्पकोक्ते भेषादिष्टु मध्ये
पूर्विषमराशौ पु० “अर्द्धेनेन्द्रक्षौराराः पापाः सौम्या-
स्तथा परे । पापद्युक्तोबुधः पापोराङ्गकेतु च पापदौ”
ज्योतिं उक्ते हृथक्षभेदे च “यथा दृष्टफला क्रूरास्तथा
सौम्या॑ शुभप्रदाः । क्रूरयुक्तः पुनः सौम्योऽन्ने यः क्रूर-
फलप्रदः” “इदं च सौम्यक्रूराशां फलं स्थानवशात्
समम् । एतदेव फलं विद्धि सौम्यैः क्रूरैविष्य्य यात्”
“यहाः सौम्यास्तथा क्रूरा वक्ता॑ शीघ्रोऽन्ननीचगाः” इति
“तिथिराश्यंशनक्षत्रं विद्धि॑ क्रूरयच्छेष यत् । सर्वेषु
शुभकार्येषु वर्ज्जयेत्ततु प्रयत्नतः । न नन्दति विवाहे
च यात्रायां न निवर्तते । रोगादिभुव्यते रोगी वेघवेला-
कातोद्यमः । रोगकाले भवेदेधः क्रूरखेचरसम्भवः”
“क्रूरावका॑ महाक्रूरा इति च ज्यो० त० पापयहार्थ
परतया क्रूरशब्दप्रयोगात् । क्रूरवेघप्रकारसु॑ चक्र-
शब्दे सर्वतोभद्रचक्रे वज्यते । ७रक्तकरवीरे पु० दशप्रेन-
पर्क्षणि॑ हक्कपक्षणि॑ च पुंस्त्री॑ राजनि० स्त्रियां
जातिवात् डीप् । १०रक्तपुनर्यवायां स्त्री॑ राजनि०
क्रूरकर्म्मन्॑ त्रिं क्रूरं हिंसकं कर्म्म यस्य । १हिंसाकर्म्म-
कारिणि॑ “क्रूरकर्म्मविताच्चैव शतशोगुरुतत्पः” मनुः ।
२कटुञ्जिनीवृक्षे पु० राजनि० ।

क्रूरकोष्ठ त्रिं क्रूरं॑ कठिनं कोष्ठं यस्य । धातुवैषय्यते
बज्जोषाशये । “क्रूरकोष्ठस्यात्तीक्ष्णाने रत्नमौषधमत्प-
शुणं वा भक्तवत् पाकसुपैति तत्र सच्चदीर्ख्यदोषा यथाका-
लमनिहिँ॑ यमाणा व्याप्ति॑ बलविभूत्वापादयन्ति॑” सुम्भु० ।

क्रूरॄगम्भे॑ पु० क्रूर उत्तोगम्बोऽस्य । १गम्बके राजनि०
२तीक्ष्णगम्बमाले त्रिं क्रूरः॑ गम्बएकदेशोऽस्या॑ टाप् । क-
न्यारीवृक्षे तीक्ष्णकशटकायाम् राजनि० ।

क्रूरॄट्टश्च॑ त्रिं क्रूरा टग् यस्य, क्रूरं पश्यति टश्च॑ क्लिन्॒ २त०
स० वा । १पिशुने खले॑ २शनैश्चरम्भे॑ पु० भेदिं॑ ।
३मङ्गलयहे॑ “आहोवक्रः क्रूरद्वृक् चावनेये॑” ज्यो० त० ।
कर्म्म॑ । नील० ता० उक्ते॑ स्थानविशेषस्थितानां॑ यहाणां॑
स्थानविशेषे॑ ४क्षुतास्थवदौ॑ रिपुदौ॑ स्त्री॑ । ४५४०अरि-
शब्दे॑ विद्यतः । क्रूरसु॑ यहविशेषस्य टक्॑ । ५पापय-
हृदृष्टौ॑ स्त्री॑ ।